

6189 2. Beh. af Lovf. ang. Statens Overt. af de det sjæll. Jernbanef. tilh. Jernb. m. Tilbehør. 6190

lem Administrationens og Lovgivningsmagtens Myndighed, visse Hovedregler, der kunne fastsættes ved Lov, og som i Reglen ikke behøve at ændres, men som, naar de skulle ændres, maa ændres ved Lov. Her forlanger efter min Mening, forsaavidt jeg har opfattet den meget ærede Minister rigtig, paa dette Punkt af Forhandlingerne den meget ærede Regjering for Meget. Hvorvidt vi, som sagt, kunne naae en Redaktion, der kan bringe Enighed, eller hvorvidt vi skulle have en Redaktion, der bestemt konstaterer Uenigheden, skal jeg ikke udtale mig nærmere om, inden vi have forhandlet mellem 2den og 3die Behandling.

Finansministeren (Strup): Det skulde ret glæde mig, om denne Forhandling mellem 2den og 3die Behandling maatte føre til det Resultat, at Regjeringen og Udvalgets Flertal kom til at staa fuldstændig enige. Jeg maa bemærke, at min Indvending mod Ændringsforslaget, saaledes som det er stillet af Udvalget, ikke har været begrundet paa, at dette Ændringsforslag indskrænkede Regjeringens Myndighed for meget, snarere det Modsatte, snarere paa, at man ubeløfter en efter min Mening i sig selv fornødig Bestemmelse i Lovforslaget, en Bestemmelse, som dog paa ingen Maade kan siges at indskrænke Jernbaneadministrationens Frihed. — Den Læsning eller den Forstaelse af det sidste Stykke af § 1, som et æret Medlem for Kjøbenhavn (Bille) gjorde gjældende, er mig saa aldeles ny, at jeg ikke engang i dette Dieblit drifter mig til at bevare den. Dette sidste Stykke af § 1 skyldes Indenrigsministeren, det er hans Redaktion, og da jeg aldeles ikke kunde være forberedt paa, at en saadan Forstaelse kunde lægges ind i den, som at endogsaa de bestaaende Taxter for Statsbanerne umiddelbart kunde blive gjorte gjældende ved de sjællandske Jernbaner, da jeg ikke engang har tænkt mig Muligheden af en saadan Forstaelse, kjender jeg slet ikke den hjttarede Indenrigsministers Opfattelse af dette Punkt. Saa meget er givet, at, hvis det ærede Medlem har Ret i sin Læsning, er Bestemmelsen ikke heldig affattet, saaledes som den staar, thi det har jo aldrig været Regjeringens Mening at bestemme, at de indkjøbte Baner i alle Henseender strax skulde være at betragte

som et Led af de bestaaende Statsbaner, og at alle Taxter og regulativmæssige Bestemmelser for Statsbanerne med det Samme skulde være indførte for de sjællandske Jernbaner. Utsaa, Et af To, enten er det ærede Medlems Læsning ikke rigtig, eller, hvis den er rigtig, er Bestemmelsen ikke heldig affattet. Derom skal jeg imidlertid i dette Dieblit ikke udtale mig videre. — Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgtreds (Winther) var utilfreds med, kunde jeg næsten sige, at jeg havde gjort Indvending mod den af Udvalget i Betænkningen udtalte Formening om, at større Forandringer gjældende de sjællandske Baner skulde komme til Rigsdagens Kundskab — Andet staar der jo ikke udtrykt, sagde det ærede Medlem —, men jeg maa bede det ærede Medlem læse videre; thi der staar, „og have billiget“, og jeg ser ikke rettere, end at en saadan Billigelse af Rigsdagen kun kan opnaas ved samstemmende Vedtagelse af begge Rigsdagens Afdelinger, enten paa særlig Lov eller paa Finantsloven. Det forekommer mig, at den ærede Ordførers Forbring, idet han udtalte sig om Betænkningens Forlangende om Meddelelse til og Medbestlutning fra Rigsdagens Side, ikke blev bestemtere, end hvad der allerede iforveien staar her, og hvis Ubestemthed jeg tidligere har anket over. Naar en Minister er i det heldige Tilfælde at vide sig i fuld Overensstemmelse med en af Rigsdagens Afdelinger, eller med den af Rigsdagens Afdelinger, som har stillet et ubestemt Vilkaar ind i en Betænkning, kan han kun have mindre Betænknelighed ved at acceptere et saadant Vilkaar; men det forekommer mig, at Betænkneligheden jo bliver overvældende stor, naar Ministeren ikke kan glæde sig, i alt Fald ikke til enhver Tid, ved at være i en saadan fuld Overensstemmelse med Thinget. Det forekommer mig, at det netop maa være af største Betydning for Ministeren, at det er fuldt og klart bestemt udtrykt, hvad det er, han gaar ind paa, og hvad det er, han forpligter sig til ikke at udføre. Jeg holder mig forvisset om, at den ærede Ordfører i Virkeligheden kun udtaler, hvad der ikke blot er hans, men Manges Mening, at der ikke har været nogen særlig Grund til Misnøje med den hidtidige Statsbanedrift. Det vilde have været mig personligt endnu mere tilfredsstillende, naar